

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Staročehi in položaj.

Odkar so se pred skoro jednim letom vršile volitve za državni zbor na Češkem in je češki narod s tako sijajno manifestacijo pokazal svojo nezadovoljnost z dosedanjimi svojimi zastopniki, nastalo je naravno uprašanje, kaj bodo storili Staročehi po svojem porazu. Pričakovalo se je splošno, in tudi organi staročehski izjavljali so se tako, da bodo Staročehi popolnoma odstopili z javnega odra, da bodo odložili tudi svoje deželnozbornske mandate. Govorilo in pisalo se je pač mnogo o tem — a zgodilo se dozdaj ni ničesar.

Preteklo nedeljo imel se je vršiti v zlati Pragi zopet shod staročehskih poslancev, na katerem bi se bilo definitivno sklepalo, se li odpovejo svojim deželnozbornskim mandatom ali jih pa obdrže še nadalje. Ta shod se pa ni vršil, in sicer baje zaradi tega, ker še nikakor ni določen čas, kdaj se zopet snide deželni zbor češki in torej ni tako nujno storiti tako važen in odločilen korak. Odgodilo se je torej to uprašanje na ugotov čas in vse je ostalo pri starem.

Vse neodvisno slovansko časopisje v Avstriji, izvzemši jeden del poljskega in pa našo domačo klerikalno frakcijo, pozdravljalo je z naudušenjem vest o zmagi Mladočehov. Nastalo je mej slovanskimi narodi neko živahnije gibanje, kajti videli so v manifestaciji naobraženega naroda slovanskega, kakor je češki, nado bolje bodočnosti za avstrijske Slovane, preverjeni so bili, da se bode v Dunajskem državnem zboru vendar začela tirati odločnejša slovanska politika, da se bode notranja politika avstrijska morala bolj ozirati na opravičene zahteve Slovanov. Z jedno besedo, pričakovalo se je, da bode konec politiki „pobiranja drobtinic“.

Žalibog se te nade neso obistinile. Iz početka bilo je še razumno, da so ostali drugi slovanski poslanci še v Hohenwartovem klubu ter čakali, kako se bode razvil nejasni položaj. Ko pa se je ta začel jasiti in se je vedno bolj kazalo, da se vlada približuje nemški levici, ko je nastal toliki hrup zaradi postopanja naučnega ministra, prišel je trenotek, da smo pričakovali temeljitega preobrata.

Bil je žalibog le trenotek — ki je minul, vihar pa je bil vihar v čaši vode — nekoliko prijaznih obljub — in vse ostalo je pri starem.

Militavost jugoslovanskih državnih poslancev — izvzemši nekatere redke, ki pa neso mogli uplivati na celoto — ni prizdevala posebne preglavice ministerstvu, ki je predlo mirno naprej svojo zvezo z nemškimi liberalci in je čakalo le na ugodno priliko, da stopi brez strahu na dan. Taka prilika je bil dr. Gregra govor. Že davno poprej gotova zveza z nemškimi liberalci prikazala se je kot posledica tega govora. Mladočehi ostali so osamljeni in bijejo težavni boj, nadejajoč se samo na vstrajnost svojega naroda ter da se tudi drugod probudi narodna zavednost v toliko, kakoršna je mej češkim narodom.

Dan za dnevom pa se kaže pri raznih prilikah, kako pogubno je za ugled in za upliv slovanstva ta osamljenost, v katero so pahjeni jedini odločni zastopniki slovanski, poslanci naroda češkega.

Ker je pri obravnavah o trgovinskih pogodbah poslanec Praške trgovinske zbornice Němec odložil svoj mandat in se govori, da bode to storil tudi drugi poslanec iste zbornice, dobili so Staročehi in njih privrženci nado, da na njih mesto spravijo v državni zbor dva svoja pristaša. Pri zadnjih volitvah namreč se Staročehi neso udeležili volitev in sta bila voljena dva mladočeška poslanca. Ker je ta korporacija po svoji sedanjji večini staročehska, bode brez dvoma porabila ugodno priliko, ko rastejo nade Staročehov ter volila jednega, ali eventualno dva svoja pristaša, v državni zbor, kjer bodo potem iz Češke štirje staročehski poslanci. Položaja seveda to ne bode nikakor spremenilo.

V teh na novo zbujenih nadah staročehske stranke iskati je gotovo najbolj uzroka, da do zdaj še neso storili nobenega koraka glede na deželnozbornske mandate, kajti dozdeva se morda vodilnim možem te stranke, da utegne vendar še priti čas zanje.

Koliko je resnice na tem, da se nasprotstva v mladočeški stranki množe od dne do dne, kar s takim zadoščanjem javljajo vsi listi, nasprotni Mladočehom, je težko dognati. A toliko je gotovo, da v

novejem času zopet onemogla staročehska stranka dviga po konci glavo, misleča, da utegne vendar še nepočiti za njo dan ustajenja od mrtvih. Mi smo o tem že večkrat imeli priliko izreči svoje mnenje.

Spremenil se je sicer nekoliko notranji položaj, Slovanom ne baš v korist, a v narodu češkem ni se spremenilo vsaj do zdaj preverjenje, da le z odločno politiko se da kaj izdatnega doseči. Po naši sodbi ni nobenega vidnega znamenja za to, da bi češki narod, ako mu bode zopet treba izreči sodbo pri volitvah, ovrgel svojo lansko premissljeno obsodbo medle politike oportunistična. Kdor na to račun, utegne se prav britko zmotiti, kajti narod, ki je politično toliko naobražen, kakor češki, premislil je dobro, kaj je delal, ko se je pa odločil, bode odločba njegova tudi trajna in dosledna. V tem slučaju pa ga bode tudi privedla do zmage.

Državni zbor.

Na Dunaji 19. januarja.

Obravnave se nadaljuje; opozicija zagovarja krepko in toplo svoje mnenje, dučim se večina le malomarno, mrzlo izjavlja za dobrote novih pogodeb, o katerih pač sama posebno preverjena ni. Stranke sicer vedno složne cepijo se v nasprotna tabora in ob glasovanji, ki se bode vršilo pri bodoči seji, videli bomo zastopnike istih okrajev glasovati v nasprotnih taborih. Kdo bode zadel pravo? Komu je za blagor volilcev? — O tem si bodo pač volilci sami napravili sodbo. Obravnava se je v včerajšnji 99. seji zaključila, danes čujemo še poslednje govore in nekoliko stvarnih popravkov. Potem bode glasovanje.

Predsednik dr. Smolka otvoril je sejo ob 10¹/₂ uri predpoludnevom in naznanil, da mu je mladočeški poslanec Němec naznanil svoj izstop iz državnega zbora. Na to je dal prečitati došle prošnje, mej njim prošnjo upravnega odbora v Medulinu in ono občinskega odbora v Barbanu v Istri, obe po dr. Laginji uloženi, prošnjo posestnikov v davčni občini Sv. Marija Magdalena spodnja pri Trstu, izročeno po posl. Nabergerju in prošnje občin Rab, Stanj, Orbič in Nataja v Dalmaciji po

LISTEK.

Neprostovoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje.)

— Prevzela me je globoka žalost. In čem dlje sem ga gledal, tembolj se mi je srce razburilo. Priveli so starca v ječo in pozvali kovača, da mu prikuje verige na roke in noge. Starček je vzel verige, prekrižal se in sam dal verige na se. „Izpolni povelje“, rekel je kovaču, ob jednem mu je pomolil roke. „Zaslужil sem to, gospod, radi grehov“.

Voznik je umolknil in povesil glavo, kot da bi si hotel oživiti ta prizor. Potem, dvignivši glavo, je nadaljeval:

Pridobil je on tedaj mene, resnico govorim, popolnoma me je zase pridobil. Čudno! Poslej sem ga jaz dobro spoznal. Pravi djavol, oprostite gospod, čarovnik in vrag. A kako sem mogel iz njega svetnika napraviti! I zdaj, če se spomnim njegove molitve, ne morem verovati: drug človek je on tedaj bil, da, ravno tedaj.

Pa ne samo jaz sem tako ravnal. Veruješ-li — tudi „španka“ je umolknila. Vsi so ga gledali in molčali. Tudi tisti, ki so se prej smejali, so umolknili, a drugi so se križali. Vidiš, brate, kako je bilo!

No, že je on mene za roke prijel. Radi moje zamišljenosti sem bil popolnoma prepričan, da je ta stavec pravičnik, kakeršni so bili v starem času. Z nikomur se jaz ta čas nisem družil, in tudi ne razgovarjal. Jaz z nikomur, a z menoj nihče. Jedenkrat sem slišal tibe pogovore, tako šepetanje, kakor da bi muhe brenčale. Premišljeval sem, kaj da je: ali je kaj hudega ali dobrega, nisem uprašal.

Sklenil sem odstraniti se s starcem na samotni kraj. Ko je prišla prilika, sem tu pa tam žrtvoval pet kopejk — in stražniki so me pustili — potem še denarja treba ni bilo. Pogledal sem nanj: hodil je po sobi, železje se je za njim vleklo, govoril je sam seboj. Ko je zagledal mene, se je obrnil in je prišel k vratom. „Česa želiš?“ — Ničesar, prišel sem te obiskat. Ako sem sam, mi je dolgčas. — „Nisem jaz sam, jaz sem z Bogom, a s tem se ne dolgočasim — dobremu človeku je vse dobro.“ A jaz sem pred njim stal, glupec pred glupcem, on pa se je čudil; gledal je name in majal z glavo. Naposled mi reče: „Obrni se, jaz te hočem popol-

noma spoznati.“ Začel sem se sprehajati; on me je pazno motril in je rekel: „Kakšen človek si ti, povej?“

— Kaj bi rekel, odgovoril sem mu, zgubljen človek, družega ničesar.

— A si zanesljiv? Ali ne varaš ljudi?

— Nikogar še nisem varal, a tebe bi še posebno ne. Kar mi zapoveš, vse hočem izvršiti natančno. — On se je nekoliko zamislil, a potem je zopet rekel: „Potrebujem človeka, ki bi to noč nekam šel. Ali hočeš ti iti?“ — Kako bi mogel jaz od tukaj oditi? — „Naučil te bom.“

In on mi je povedal, kako da morem po noči iti iz ječe kot iz svoje hiše. Našel sem človeka, o kojem mi je pravil in izvršil sem svoj posel. Proti jutru sem se vrnil. Priznam, da mi je srce, ko sem se bližal jetnišnici — ravno se je začelo daniti — hitreje bilo. „Kaj mi je treba, se v kletko vračati, ko lahko uidem?“ A jetnišnica stoji za mestom. Peljala je tam široka cesta. Za cesto se je na travi rosa blestila, mala rečica je šumljala, a za njo je bil gozd. Kako lepo! Vzadi pa stoji temna jetnišnica. Zdaj je še vse tiho, pot mi je še odprt — z Bogom beda! Srce mi je utripalo, in že sem sklenil, pridobiti si svobodo.

(Dalje prih.)

dr. Klaiću — vse proti znanemu dostavku k trgovinsko-carinski pogodbi z Italijo.

Minister grof Schönborn odgovoril je na interpelacijo posl. Häucka in drugih, k dnevnemu redu, oziroma k pogodbi z Italijo in Nemčijo pa je prvi govoril levitar Tausche.

Govornik pogrva že premnogič ponavljano slavljenje novih pogodb s stališča poljedelstva in meni, da se bode slednje sedaj stoprav razvilo, kar mu doslejšnja varnostna carina ni dopuščala. K nizki carini pa se družil še stalnost 12 let in svedenjenje železniških vozniških cen, katero je trgovinski minister obljubil. Vse kaže na zboljšanje trgovine s poljskimi pridelki, kakor tudi z živino. Pač pa je treba skrbeti, da vlada krepkeje podpira kmetijstvo, da se razvevete do one, če ne do višje stopnje, na kateri stoji danes Nemčija.

Naslednji govornik, protisemit Pattai, izjavi takoj početkom govora, da bode glasoval proti pogodbi. V dolgem svojem govoru umika se pa precej nerodno, tako, da koncem govora poslušalci niso vedeli, kaj mož hoče. Takoj v početku omenja, da imajo danes vso trgovino Dunajsko v rokah židje, in meni, da bi bilo potrebno njih spekulacije omejiti po mogočnosti.

Žito je v njihovih rokah, še bolj pa kupčija z živino. Vzrok podraženju mesa v mestu je ljudstvo po dolgem iskanju našlo, da velike spekulacije in nemarno gospodarstvo na živinskem trgu povod žalostnega položaja. To priznavajo celo zastopniki istih kapitalistov sami. Radi tega naj uprava dregne v sršenovo gnezdo, ne pa da gleda na prste ubugim mesarjem.

Obrotnikom je treba pomoči, in to bi so zgodilo lahko z gradnjem Dunavo-Oderskega kanala. Ko bi se to zgodilo, bi severna železnica sama padla vladi v naročaj in bi ne trebalo ugajati židovskim kapitalistom.

S stališča Dunajskih obrtij omenja, da bi bila stranka njegova glasovala za pogodbe, da je vlada istočasno predložila prepotrebno in seveda ugodno pogodbo z Rumunsko. Tako pa nam delajo preglavice nemški konkurentje, ki imajo že sedaj boljši izvoz na Rumunsko.

V tujini na vzhodu reprezentujejo povsodi Avstrijo le židje, ki so pač izvrstni kupci, nam pa nikakih simpatij v balkanskih narodih ne pridobivajo. Tudi naši konzularni uradniki so premalo izvežbani in preveč učeni, žal, da njih učenost pa trgovinskemu našemu ugledu prav nič ne koristi. Boriti se nam je v tem z mogočno Rusijo in to za živelj naše države. Kar se protisemitov tiče, niso proti pogodbi, ker, akopram Nemčija išče hegemonije, vendar Avstrija v mnogih deželah uživa velik ugled. Vazal Nemčije ne hote biti, pač pa brat. Trgovinskega ministra uspeh bode stoprav tedaj popoln, kadar bode mogelji nasprotnike prepričati o tem, da Nemčija nima hegemonije nad nami.

Poljak Jedrzejowicz meni, da bode nova tarifna politika mnogo koristila, da bodo pogodbe za nas dobro uspevale in se obrača proti mladočeškemu govornikom z mnenjem, da Nemčija s tem približanjem ne bode toliko na nas uplivala, da bi se bilo bati germanizacije.

Tirolec Zallinger se odločno izjavi proti vsprejemu dostavka v carinski pogodbi z Italijo, ker je pogubonosan za vse južne Tirole. Če se bode pa ta nesreča pripetila, ne bodo hoteli južni Tirolci več ostati v naši državi, marveč bodo skušali priti pod laško oblast. To je večja nevarnost za zedinjene Tirole, nego pa nasvet avtonomije za južni Trentin. Pogodba je manj vredna nego nas velja, radi tega je nikomur ne priporoča.

Poslanec Hofmann-Wellenhof meni, da Mladočehi iz srda in strasti delujejo proti pogodbi z Nemčijo in vedno koketujejo z Rusijo. Naš carinski uzor more biti po njegovem mnenju narodnogospodarsko zedinjenje z Nemčijo.

Mladočeh Čestmir Lang ugovarja proti insinuciji posl. Bareutherja, da bi bila Avstrija poljedelska država. Nasprotno, Avstrija je v večini obrtna država, katera bode vsled nesrečne pogodbe z Nemčijo silno trpela.

Ogerska dobi s predloženimi pogodbami, mi zgubimo. Da pa i, v kolikor zadevajo pogodbe poljedelstvo naše države, ne ugajajo nikakor in bodo porodile nesrečo narodom, dokazali so dovoljno ostali protigovorniki, sosebno oni iz južnih krajev. Vlada uprizarja sicer veselost po svojih listih, a večina v narodu se boji sklepa in ga s strahom pričakuje.

Moravan Meznik kot četrti Slovan priznava, da bodo pogodbe donele obrti in poljedelstvu posebnih koristij in da izgube z naše strani niso prevelike, — to seveda vse poudarja s svojega stališča. Govornik se tudi protivi Mladočehom, ker vidijo v zvezi z Nemčijo nevarnost za nas; nasprotno on meni, da nam trojna zveza jamči za mir.

Na predlog Bareutherjev se obravnava zaključiti in glavnim govornikom volita za bodočo sejo posl. Russ in Kajzl.

Predsednik sejo zatvori ob 3^{1/2} uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. januarja.

Državni zbor.

Finančni minister predložil bode začetkom meseca februarja načrt glede težko pričakovane davčne reforme. — Predloge o obratnih zgradbah Dunajskih došle bodo državnemu zboru dne 1. februarja in se ni bati, da bi se pojavila kaka večja opozicija proti njim. — Glede silnega nezadovoljstva, katero je zavladalo mej liberalnimi Nemci, da bode ta namreč grof Falkenhayn in eventuelno tudi grof Schönborn stopila proti konservativnemu klubu v isto razmerje, kakor je mej nemško levico in grofom Kuenburgom, konstatuje oficijozna „Montagsrevue“, da je grof Taaffe, ko so Nemci zahtevali za svojega zaupnega moža to pravico, rad pridržil, zajedno pa izjavil, ako bi kateri drugi minister hotel storiti to isto proti kakemu drugemu klubu, bi mu on tega nikakor ne branil. Tedaj so bili vodje nemške stranke s tem zadovoljni, sedaj pa so se začeli nakrat upirati, akopram to, kar se je govorilo o ustupu grofa Falkenhayna v konservativni klub, še nikakor ni gotovo. — „Moravske Orlice“ poročajo, da je posl. Spinčić oglašil definitivno svoj izstop iz Hohenwartovega kluba.

Trgovinske pogodbe.

Kakor smo javili že včeraj, vsprejela je poslanska zbornica trgovinske pogodbe nespremenjene in sicer z veliko večino. Za predlog manjšine, katero je zastopal dr. Klaić, da je namreč vladi naročiti naj začne nove dogovore z Italijo glede carin na vino, glasovali so nastopni jugoslovanski poslanci: Borčić, dr. Bulat, Dapar, dr. Klaić, Perić, Šupuk, dr. Ferjančič, dr. Gregorčič, dr. Gregorec, Nabergoj, Povše, Robič, Vošnjak, grof Alfred Coronini, dr. Laginja, Spinčić in dr. Kvekvič.

Ogerska in regulacija valute.

Ogersko časopisje pritrja brez zadržka izjavi finančnega ministra glede regulacije valute in tolmači njegov govor stvarno in nepristransko. Glasilo skrajne leve „Egyertertes“ piše: Pričakujemo od finančnega ministra, da bode svoje ideje realizoval čim prej mogoče. Uprasanje glede regulacije valute ni strankarska zadeva. Minister Wekerle je upravičen govoriti v imenu vse dežele, katera mu vsa ne glede na stranke pritrja popolnoma in dežela zahteva in pričakuje od njega, da bode proti omahovalcem v Avstriji postopal energično — Finančnega ministra Wekerla situacija je po tem, kar smo navedli, jako ugodna in želeli bi bilo, da jo izrabi.

Vnanje države.

Francija in Bolgarija.

Afera iz Bolgarske iztiranega francoskega novinarja Chadournea dognala se bode diplomatsko. Francoski listi javljajo, da priznava bolgarska vlada, odkar jej je došel odgovor turške vlade, da ni postopala popolnoma korektno in da se je obrnila do vlade avstrijske, nemške in italijanske za svet. Te vlade naznanile so bolgarski, da zmatrajo ravnanje s Chadourneom za nepravilno, ker bi bila morala vlada bolgarska zahtevati pomoči od konzula francoskega. Bolgarska vlada izročila bode v tem zmislu pisano noto diplomatskemu zastopniku Francije v Sofiji in tako se bode rešila ta neugodna zadeva, ki bi bila utegnila postati nevarna miru evropskemu.

Zaveza italijanskih katolikov.

V Rimu osnovali so pred kratkim posebno „zavezo italijanskih katolikov“, katera ima namen, organizovati in voditi boj proti cerkvenopolitiškim naredbam vlade. Prvo dejanje novega društva bode protest proti naučnega ministra dovoljenju, da je smeti v šolah učiti Darwinovo teorijo. Glasilo jezuitov, „Civiltà cattolica“, priporoča to društvo jako toplo, a se vé, da tudi vlada italijanska ne drži rok križem, nego je takoj ukrenila, kar treba, da ovira tega društva delovanje.

Reforma pruskih šol.

Vlada pruska predložila je deželnemu zboru predlogo o reformi pruskih šol, katere namerava preosnovati v konservativnem zmislu. Sodeč po izjavah pruskih časopisov se jej ta namera ne bode tako posrečila, kakor želi. Zgodilo bi se to le, ako bi dve tretjini protestantskih konservativcev glasovali s katoliškimi konservativci, česar pa nikakor ni upati. Liberalne stranke vseh barv so seveda proti temu predlogu in predno bi sploh glasovali za kako preosnovo, tirjale bi, da se jim žrtvujejo

paragrafi, določujoči konfesionalni značaj ljudske šole in nadomešče z določili, da je privatni pouk svoboden in da nimajo cerkvena oblastva na učiteljske skušnje nikakoga upliva več. — Jako razdirjen in uvaževan list, Berolinska „Vomische Ztg.“, sedi malo rezke o šolski reformi ter pravi: „Take predloge spominjajo na čisto sodbo Savigny-ja, da naša doba ni sposobna za zakonodavstvo.“

Dopisi.

Iz Vipavskega 20. januarja. [Izv. dopis.] (Za sestet kapeloh Lenasi.) Mej bojnimi petelinji, kateri sveta mesta tako radi porabljajo v posvetne namene, najbujših je eden je goti imenovan gospod, s katerim smo imeli priliko baviti se, šepredno je začel izhajati „Rodoljub“. Ta list je bil komaj napovedan in že je gospod Lenasi raz leco razglasil ga vernikom svojim kot brezverskega. — Najbolji in najpripravnejši čas priporočati različne liste bil bi okolu novega leta. In res, več nedelj zaporedoma vabil je dotični gospod vernike na obilo naročbo „Domoljuba“. No, mi mu tega ne zamerimo in nismo se hoteli utikati v njegov pošel. Moški smo bili in nobenega nismo hoteli nagovarjati, naj popusti dotični list, ker je morda le malo vreden. Vse drugače on! Tukajšnje županstvo dalo je pred cerkvijo oklicati vabilo na naročbo „Kmetovalca“ in „Rodoljuba“. To je bil ogenj v streho! Ko se je še nekdo na ta list naročil, šel je gospod Lenasi in mu utepel v ušesa, da je „Rodoljub“ brezversak in tudi učitelj na Colu brezverec, ker take liste priporoča. Na prižnici je pa zopet z vso, le njemu lastno strastjo, priporočal, naj se pride njega prej uprašat, nego se kdo naroči na kak list.

Mi uprašamo g. Lenasija, s kakšno pravico se on utika v naše reči, ko ga mi v njegovih ne motimo in ga tudi ne uprašamo, koliko let da šteje?! Kako more on „Rodoljuba“ imenovati brezverskega, ko ga še niti od zunaj ne pozna? Povzamemo lahko iz tega, da dotični gospod nema lastnega prepričanja, ampak le trobi v jeden rog z drugimi enakimi elementi. Sploh bi značaj dotičnega gospoda lahko bolj na drobno osvetlili, toda mi ga raje pustimo pri miru in mu svetujemo, da tudi on nas pusti!

Iz Brežic 20. januarja. [Izv. dopis.] Ker se do zdaj v Vašem cenjenem listu še nikdo ni oglašil, da bi vredno opisal veselice, katere nam prireja Brežiška čitalnica s pomočjo naših izbornih diletantov, storim to jaz. Imeli smo v kratkem času tri gledališke predstave. V začetku meseca decembra m. l. predstavljala se je igra „Šolski nadzornik“, na Silvestrov večer pa kar dve in sicer „Svoje glavneži“ in „Srečno novo leto“. 17. t. m. spravilo pa je naše diletantsko društvo na oder že precej težko veselo igro „Poglavje I. II. in III.“

Vse te igre izvršile so se izvrstno, kar tudi drugače mogoče ni pri tako spretnih igralcih. Za vse te vesele večere zahvaliti se nam je seveda v prvi vrsti odboru naše čitalnice, kakor tudi g. L. Schwentnerju, kateremu se je posrečilo zbrati tako izvrstne moči. Izmej igralk zaslužita še posebno pohvalo gospici Dinika in Emica Schmidt, kateri, akoravno hčerki čisto nemških starišev, govorita vendar tako gladko slovenščino, kakor se je sploh v „nemških Brežicah“ pri nežnem spolu malo sliši ter izvajata svoje uloge tako perfektno, kakor da bi bile na odru zrastle. Kar se pa tiče naših igralcev gg. Vrana, Komarja, Zagorskega in Planinskega, moram reči, da se vredno pridružujejo, zgoraj omenjenima gospodičinama in gospej Zevnikovi.

Da je ob takih prilikah naše veselje popolno, za to skrbi še posebej čitalniški pevski zbor, kateri s svojimi krepkimi čistimi glasi razveseljuje naša srca. Pevovodja temu izvrstnemu zboru je obče priljubljeni g. Munda. Zato je pa tudi pri vsaki veselici čitalnična velika dvorana prenapolnjena domačinov in gostov s Krškega, Sevnice, Rajhenburga, Savskega-Marota, Pišec in Bizeljskega. Tem nam vselej dobro došlim gostom izrekam tem potom najtoplejšo zahvalo za njih krepko podporo pri razcvitanju naše čitalnice. Razmere v Brežicah so take, da bi tu čitalnica v kljub temu, da ima ude, o katerih se sme ponosno reči, malo nas je, a smo ljudi, vendar le samo životarila, ako bi jo vrli okoličani tako krepko ne podpirali. Še pred pol letom mislili smo, da bodo naši plesi dolgočasni, z ozirom na to, da je Brežiški krasni spol večinoma nemškega mišljenja. V veliko veselje naše stranke moram pa izjaviti, da nam plesalk prav nič ne primanjkuje in da dvorana dostikrat sukajočim se parom komaj zadostuje.

Kar me najbolj veseli zabeležiti je pa to, da vlada pri teh veseljih ona harmonija in veselost, katero zaostajajo isčes tam, kjer se ni treba boriti z nasprotniki. Ker se imenujemo vsi brate in sestrice mej seboj, prikipi naše veselje navadno do vrhunca.

V veliko čast si štejem, da morem pri tej priložnosti naši častiti duhovščini vso hvalo in vsjo čast izreči. Ona je ista, katera nas povsod in v vsem krepko podpira. Saj pa tudi drugače mogoče ni. Kakoršen je višji duhovni pastir, takošni so navadno tudi njegovi svečeniki.

Izrazim naj le še željo, da bi Bog dal in vsi svetci, da bi vrag v to lepo harmonijo nikdar ne zasejal ljulike, ampak rajši mlinski kamen na vrat obesil onemu, kateri bi se predrznil prepričati se, da ga pustil to breme prenašati do sodnjega dne. D'xi!

Domache stvari.

— (Osebnosti.) Deželni predsednik gosp. baron Winkler podal se je včeraj z brzovlakom na Dunaj.

— (Umrli je) tukaj po dolgi bolezni upokojeni župni administrator gosp. Jakob Sušnik v 41. letu svoje starosti. Služboval je v Ljubljanski, Sekovski in Litomeriški škofiji na Češkem. Naj v miru počiva!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so pristopili kot pokrovitelji gg. Mariborski bogoslovci. — Z upom in nado gleda na vrle gg. darovatelje cerkev, država in domovina; blago njihovo zanimanje za našo družbo, ki jej je namen, izobrazevati mladino na versko-narodni podlagi, kaže nam, da se je pridružil zelenim listom upanje rudeč cvet naučenosti in lep sad požrtovalnosti za narodne namene. Slava gg. darovateljem! Z Božjo pomočjo le vrlo naprej! — Kot prvi dar iz Litijske doline v novem letu 1892. smo prejeli nekatere knjige nabožnega zadržaja od g. Terezije Svetec, več knjig družbe sv. Mohorja od g. Urše Koprivnikar, nekaj knjig leposlovnega obsega od g. Karola Matujca in jeden letnik „Kmetovalca“ s prilogo „Vrtnar“, ki ga je daroval gospod Lovro Tura. — Po občnem zboru slavnega „delavskega bralnega društva“ v Idriji je nabral društvenik, gosp. Fr. Krattner, za našo družbo 6 gld. 20 kr. Iz teh rok, ki si pod svežim vzdubom, pod zemljo, služijo svoj trdi kruh, nas ne samo razvesele, ginejo nas celo taki domorodni darovi. — Družbe so se zadnje dni še spominjali: Slovenec, bivajoč v Londonu, ki ji je poslal 10 gld.; g. Alojzij Pečnik, ki je nabral o priliki izleta pevcev „Slovenskega bralnega društva Kranjskega“ v Radovljico pri Kranjskih in Radovljiskih rodoljubih 10 gld. in Tržičan, ki je daroval 7 gld. Ko s hvaležnimi čutili objavljamo te večje darove, takisto hvaležno beležimo, da smo prejeli s Krasa 10 kr., prav pravcati dar ubogih vdov.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 24. t. m. predstavljala se bode na korist učitelju, režiserju in igralcu „Dramatičnega društva“ gosp. Ignaciju Borštniku prvokrat veseloigra v 3 dejanjih „Vragovi zapiski“. Francoski spisala Etienne Arago in Paul Vermond, preložil neznan pisatelj. Brezdvobeno bode slovensko občinstvo, priznavajoč zasluge g. beneficijanta, prihitelo prav mnogobrojno in bode gledališče razprodano.

— (Abnormalen mraz.) Danes jutraj ob 5. uri kazal je toplomer na Korsikinem vrtu, torej na vetrnem kraju, nenavadno stopinjo — 23° C.

— (Hymen.) V Bršljanu pri Novem mestu poročil se je te dni g. dr. Franc Podobnik, odvetniški kandidat, z gospodično Antonijo Langerjevo pl. Podgoro.

— (Druga številka Celovškega „Mira“) ima zopet na 6 straneh nove velike oblike prav obilo zanimivega gradiva. Posebno dobro zastavljen je oddelek „dopisi prijateljev“, iz katerega je razvidno, da ima list mnogo dopisovalcev po vseh krajih slovenske Koroške in to je veselo znamenje. Opozarjamo še jedenkrat vse premožnejše slovenske domoljube, naj ne zamude storiti svojo narodno dolžnost.

— (V Žabnicah) na Koroškem so voljeni v občinski odbor samo slovensko-katoliški možje, pravi „Mir“ ter pristavlja, da se mu je tam oglasilo mnogo novih naročnikov.

— (Volitev v St. Janžu v Rožni dolini) na Koroškem, pri kateri so nasprotniki po-

čevali očitne nezakonnosti in zmagali vsled takega nasilnega postopanja, bila je ovirana, ker se je to moralo zgoditi. Nove volitve so že razpisane.

— (Rajhenburška čitalnica) priredi dne 24. t. m. „Veseli večer“. Vspored: A. Petje. 1. P. H. Sattner: „Opomin k petju“, korračica, mešani zbor. 2. Dr. G. Ipavec: „Danici“, moški zbor z bariton-solo. 3. A. Leban: „Molitev“, moški zbor. 4. „*“ „Na straži“, moški zbor z bariton-solo. 5. P. H. Sattner: „Po zimni iz šole“, mešani zbor. 6. J. Braxner: „Živalski kvartet“, šaljiva kompozicija, poje četverospjev, spremljuje godba. B. Ples in prosta zabava. Ustoppina za ude 30 kr., za neude 50 kr., dame proste. Začetek ob polu 8. uri. Gostje dobro došli.

— (Kresnica v januarju.) Iz Brežic se nam piše: Danes jutraj, 20. t. m., ko je bilo še temno v sobi, videli smo letati lepo kresnico po njej. Zunanji sneg, led in burja, a v sobi kresnica. Ali ni to nekaj nenavadnega?

— (O odstopu škofa Glavine.) O tem predmetu, o katerem smo tudi mi navzlic pozitivnim poročilom italijanskih in nemških listov pisali z vso rezervo, piše Tržaška „Elinost“ v svoji zadnji številki, ki nam je došla danes, pod naslovom „Ne, tako daleč še nismo“ takole: Javili smo nedavno, da je prevzvišeni vladika Tržaško-Koperski imenoval prošta dr. Šusta generalnim vikarjem. Dogodek ta je za nas vsekako velike važnosti in nekateri se čudijo, da nismo o tem napisali nikakega komentarja, tem bolj, ker se je tudi v nemških listih unela jako živahna diskuzija ob tem dogodku. O stvari bi se dalo res obširno govoriti s psihološkega stališča, a mi tega nismo storili zgolj zato, ker nečemo še bolj ogrevati čustev v teh resnih časih in ker to, o čemur so pisali v prvi vrsti razni listi, ni resnica. Razni listi namreč niso pisali toliko o imenovanju generalnega vikarja, ampak šli so kar korak dalje mimo te okolnosti ter so premostrivali uprašanje, kdo bode naslednik škofu Glavini? Ne, tako daleč še nismo, kajti o odstopu škofa Glavine — ako smo prav obveščeni — v tem trenutku ni niti govora. Ako bi pa do tega prišlo — a nadejamo se, da ne pride tako hitro — vršili bodemo tudi mi svojo časnikarsko dolžnost.

— („Svoji k svojim.“) Ta pregovor prav hvalevredno praktično izvajata Tržaška „Elinost“ in Goriška „Nova Soča“, ki donasata v posebnih domačih oglasilih kratka naznanila trgovcev domačinov, h katerim naj bi hodili slovenski kupovalci, ne pa nosili poštenih svojih novcev zagrizenim našim nasprotnikom, ki zato, da žive ob slovenskem denarju, nemajo družega, ko zasramovanje in psovanje za Slovence. To je prav izvrstna ideja, katero naj bi posnemali tudi drugi naši časopisi v potujčenih naših mestih, kakor so Celje, Maribor, Celovec itd., kjer Slovenci iz mesta posebno pa okoličani puste lepe vsote. Kjer ni poštenih slovenskih trgovcev na izbiranje, priporočajo naj se vsaj taki, ki nam neso naravnost sovražni ali ne spadajo celo mej zagrizene hujšake. Treba je, da se postavimo tudi v tem oziru na svoje noge in podpiramo v prvi vrsti domačine in prijatelje svoje ne pa nasprotnike.

— („Sokol“ v Trstu) pričel je ta teden redne vaje v telovadbi, ki se bodo vršile trikrat na teden. V kratkem namerava društvo prirediti javno telovadbo.

— (Za slovenske delavce v Trstu) pričela se je v torek večerna šola v prostorih slovenske šole pri sv. Jakobu. Pouk bode po sedmi uri zvečer.

— (Strahovita burja) razzaja včeraj in danes v Trstu in po Krasu. V Trstu morali so po ulicah vrvi napeti, da se ljudje za nje prijemajo, da jih ne odnese v morje.

— (Pevsko društvo „Valesila“ v Skednju) v Tržaški okolici priredi dne 31. t. m. veselico, pri kateri bode sodeloval tamburaški zbor Tržaškega „Sokola“.

— (Pevsko društvo „Hajdril“ na Proseku) priredi veselico s plesom s sodelovanjem tamburaškega zbora v nedeljo dne 24. januarja 1892. v dvorani gostilne Lukša. Vspored: 1. Ivan pl. Zajc: „Mornarska“, poje zbor. 2. M. pl. Farkaš: „Poputnica Hrvatske“, udara tamb. zbor. 3. F. S. Vilhar: „Ljubičice“, poje zbor. 4. J. Macák: „Domači glasovi“, udara tamb. zbor. 5. „Tri narodne pesni hrvaške“, dvospjev spremljan po tamburaših. 6. „Radostno potovanje“, poje zbor. 7. „Zakonske naloge“, veseloigra v jednem dejanji, na dva dela

razdeljenem. 8. Ples. Mej točkami vspeveda in pri plesu svira vojaški orkester. Začetek ob 5¹/₂ uri zvečer. Ustoppina k besedi za osebo 20 kr., k plesu za gospode 1 gld. Sedeži 10 kr.

— (Nov slovenski list.) Iz Amerike poroča se „Slovenec“, da snujejo tamošnji slovenski duhovniki društvo, ki bode izdajalo nov slovenski list namestu „Amerikanskega Slovenca“. Želeti bi bilo, da se podjetje postavi na gotovo in trdno podlago.

Danes „Jour-fixe“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. januarja. Dr. Rieger je opasno zbolel.

Beligrad 20. januarja. Tu so razširjene vesti o veliki zaroti, kateri bi bila prišla bolgarska vlada na sled. Te vesti treba je vsprejeti z vso rezervo.

Rim 20. januarja. Zbornica vsprejela trgovinske pogodbe z Nemčijo in Avstro-Ogersko v tajnem glasovanju s 177 proti 66 glasom.

Bern 20. januarja. Stanovski svet vsprejel jednoglasno načrt zakona o izročitvi političnih zločincev.

Pariz 20. januarja. Kakor velika večina poslancev, odobruje tudi časnikarstvo skoro brez izjeme postopanje ministra Constansa proti Lauru, akopram obžaluje dogodek. Mnogo senatorjev je častitalo Constansa in izjavilo, da senat nikakor ne bode dovolil, da bi se sodnijsko postopalo proti njemu.

Lisbona 20. januarja. Vlada sklenila je pogajati se z državnimi upniki zaradi znižanja obresti državnega dolga, oziroma da začasno suspenduje plačevanje obresti. Plače vseh državnih uradnikov nad 1000 frankov se bodo znižale, državne podpore občinam in korporacijam ustavile in se hranjevalo na vse strani.

Lisbona 20. januarja. Trije vodje železniške družbe in Luzitanske banke bili zaprti. Šte ilo visocih zatožencev dospelo na 17.

Dunaj 21. januarja. Poročilo časnikov, da se je zaročila cesaričinja udovala Stefanija, so popolnoma neosnovane.

Pariz 21. januarja. Laur poslal zvečer svoje priče k Constansu, kateri je izjavil, da se ne spušča v nikakršne obravnave po zvičajnem postopanju nasprotnika.

Rio de Janeiro 21. januarja. Uporni ujetniki polastili se trdnjave Santa Cruz, zahtevajo, da se vrne predsednik Fonseca. Uporniki morali se udati, vodja njihov se usmrtil.

Razne vesti.

* (Napad na guvernerja.) V Kazanu na Ruskem streljal je neki meščan Kočurihin na guvernerja, kateremu je hotel izročiti neko prošnjo, trikrat z revolverja ter ga ranil na levi roki. Napadalec so zaprli.

* (Živo-mrtev.) Iz Opave se poroča, da je v rudarski bolnici v Mislovcu neki rudar, ki že štiri mesece neprenehoma spi. Oči ina krčevito zaprte. Ako jih odpre, so normalne in le malo občutne za svetlobo. Trip je reden, po 92 udarcev v minuti, sopljenje mirno in redno, po 16 dihov na minuto. Roki ima v pest skrčeni. Občutnost bolnika je jako majhna. Zbadanja z iglo ne čuti, elektriko istotako ne. Zavzije vedno speči mož dvakrat na dan po jeden liter mleka, ki mu ga vlijejo po cevi skozi odprta usta.

(Stražnik Napoleona I.) Neki angleški mornar, Georges Callaghan, ki je Napoleona I. stražil na otoku Helena, umrl je te dni v visoki starosti 100 let v Valenciji na Španskem. Pred 80. leti ustopil je v angleško mornarico in bil l. 1819 mej stražniki Napoleona na otoku Helena. Pred 12. leti stopil je kot fregatni kapetan v pokoj in živel v Valenciji. Posebno rad pripovedoval je dogodke z otoka Helena.

* (Stanovitna ljubezen.) Redka poroka slavila se bode te dni v palači invalidov v Parizu. Ženin je 70letni invalid Barthelemy, ki je že od leta 1854 v palači za invalide, nevesta pa neka 61letna strežnica v bolnici invalidov. Že 30 let bila sta ženin in nevesta in se večkrat hotela poročiti, a poveljnik invalidov ni hotel dati dovoljenja. Še le vojni minister usmilil se je zaljubljenca in dovolil, da Barthelemy stopi s svojo izvoljenko v sveti zakon.

* (Nova doba za posneto mleko.) V Londonu se je baje ustanovila družba na delnice, katera hoče izdelovati imitacijo slonove kosti iz posnetega mleka. Pridelek je baje prav lep videti in se da obdelavati kakor prava slonova kost. Če le vsa iznajdba ni kaka prav debela — raca!

Prirodna Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizovana), analizovana po profesorju dr. Ernestu Ludwig-u. Uporabljajo jo uspešno klistriki in zdravniki pri boleznih želodca, črev in jeter, proti zapeki, slati žili, toščobi, zamaščenju notranjih organov in tega neugodnih posledic. — Samo pristno v steklenicah ali škatljicah s pristniskano varnostno znamko. (73—1)

Pastile iz Marijanskih kopeli

lahko raztvorjajoče, kisline uničujoče in na prebavne organe uspešno uplivaajoče zdravilo. — V originalnih škatljicah. — V vseh trgovinah z mineralno vodo, specerijskim blagom in v vseh lekarnah. Varnica soli v Marijanskih kopelih (Češko).

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stayah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoži
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tujci:

20. januarja:

Pri **Staliči**: Hoffman, Holzer, Bohatsch, Glas, Birke, Kössler, Almoslino z Dunaja. — Dr. Traun iz Celovca. — Valentichag z Brežic. — Blažont iz Begunj.

Pri **Stonu**: Braun, Tschepfer z Dunaja. — Czerkon iz Kranja. — Kapus iz Kropce. — Schmeid iz Linca. — Hamerl iz Frankobroda n/M. — Mangold iz Budimpešte.

Pri **bavarskem dvoru**: Zadnik iz Begunj. — Zager iz Srpenice.

Umrli so v Ljubljani:

18. januarja: Karol Potisek, pleskač, 39 let, Kolo-dvorske ulice št. 6, tuberculosa. — Anton Grablovic, gosti-štač, 78 let, je bil kot utopljenec iz Ljubljauice izvlečen. — Jožef Justin, delavec, 35 let, Cesta v mestni log št. 17, jetika.

19. januarja: Marija Čamernik, zasobnica, 79 let, Parne ulice št. 9, pneumonia. — Ursula Korosec, gostija, 76 let, Kravja dolina št. 1, marasmus.

20. januarja: Marija Zajc, mestna uboga, 71 let, Karlovska cesta št. 7, Emphysema pulm.

V deželni bolnici:

14. januarja: Ana Bodlaj, delavka, 52 let, vituen-cordis. — Marjana Bačjak, posestnica, 70 let, pneumonia.

17. januarja: Ladislav Spindler, pisarjev sin, 4 1/2 leta, skarlatina. — Johana Fik, delavka, 31 let, exudat plaurit. — Jakob Levstek, delavec, 31 let, pneumothorix. — Martin Bolhar, gostič, 73 let, pneumonia.

18. januarja: Urša Golob, gostija, 61 let, pneu-monia. — Janez Zgonc, delavec, 24 let, jetika. — Eliza-beta Skvarča, gostija, 64 let, srčna hiba. — Janez Mako-vic, delavec, 59 let, mrtvoud. — Marija Traun, delav-čeva žena, 37 let, oedema pulm.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. jan.	7. zjutraj	737.7 mm.	- 8.2° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	736.2 mm.	- 5.2° C	m. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.1 mm.	- 12.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -8.7°, za 6-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. januarja t. l.

	včera	danes
Papirna renta	gl. 94.25	gl. 94.25
Srebrna renta	93.0	93.95
Zlata renta	111.05	111.05
5% marcna renta	103.25	103.15
Akcije narodne banke	1060	1056
Kreditne akcije	295.50	297.50
London	118.15	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.33	9.39
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.02 1/2	58.02 1/2
4 % državne srečke iz l. 1854	250 gl. 137 gl.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	107	45
Ogerska papirna renta 5%	102	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	59
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gl. 183	25
Rudolfove srečke	10	20
vkicije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	237	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja, došle nam o priliki nenadomestne, pretužne izgube sedaj v Bogu počivajoče predrage matere, gospé

Marije Čamernik roj. Toman

izrekamo najsrčnejšo in najiskrenejšo svojo zahvalo vsem in vsakemu posebe, zlasti preblagorodnemu gospodu županu, kakor vsem darovateljem prelepih vencev in vsem onim, kateri so dragi pokojnici izkazali zadnjo čast.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1892.

(88)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, posebno pa častitim gospodom pevcem, kateri so našemu nepozabljenemu soprogu, oziroma očetu, bratu in svaku, gospodu

Hinku Lunaček-u

izkazali poslednjo čast, izreka najtoplejšo svojo zahvalo

(84)

žalujoča rodbina.

Iskrena zahvala.

Ginjenega srca izrekam v svojem, v imenu svojih sinov Viktorja, Egberta in Veče-slava ter v imenu vse rodbine najtoplejšo zahvalo prečastiti duhovščini, gg. učiteljem, gg. pevcem, slavni gospodi s Ptuja in iz sosedstva, darovalcem prekrasnih vencev, dragim občanom Možganskim, vsem prijateljem in znancem od blizu in daleč, kateri so dne 17. t. m. v tako obilnem številu spremlili na kraj večnega počitka našo, v najlepši dōbi prezgodaj umrlo, nepozabno soprogo, oziroma mater, gospo

JULIJANO SOK.

Naj bodo vsi prepričani, da nam je sočutje, ljubezen in spoštovanje, katero so skazovali naši predragi ranjki za čas njene dolge in mučne bolezni in o njenem pogrebu, v veliko tolažbo v žalosti in britkosti, s katero nas je Gospod obiskal.

Mož ganci pod Ptujem, 18. januarja 1892.

(81)

Anton Sok,
veleposesnik.

Na prodaj je popolnoma dober

glasovir.

Kje? pove L. Schwentner, knjigotržec v Brežicah. (70—3)

Marsala Florio.

Najboljše italijansko des-ertno vino za slabotne, bo-lehne in okrevajoče.

Steklenica 1 gl.
Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvrjujejo. (59—5)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Gospodu lekarničarju Piccoli-ju v Ljubljani.

Podpisanca potrjujeva s tem, da Vi že 18 let dobivate marsalsko vino iz naših kletij in sicer vedno najboljše. Pooblaščava Vas, da smete to pismo priobčiti, da se potrdi resnica, in znamenjujeva se z velespoštovanjem

J. & V. Florio.

V Palermu (v Italiji), decembra meseca 1891. (60—1)

MAGGIJEVA 'zabela za juhe

izborne kakovosti priporoča Ivan Luckmann v Ljubljani. (20—4)

Zahvala.

Gospod dr. Ivan Pitamic, odvetnik v Postojni, zavarovan je bil za slučaj smrti pri zavaro-valnem društvu na življenje „THE GRESHAM“ v Londonu za jako znatno svoto. — Po smrti njegovi in po predložitvi potrebnih dokumentov izplačal je generalni reprezentant v Ljubljani, gospod Guido Zeschko, nemudoma vso vavaro-vano vsoto — vsled česar si štejemo v prijetno dolžnost, izreči mu javno najsrčnejšo zahvalo ter priporočiti najtop-leje družstvo „THE GRESHAM“ vsakomur, kdor hoče zagotoviti svoji obitelji bodočnost.

V Gorici, dne 14. januarja 1892.

Irena Pitamic,
odvetnikova vdova. (80)

Gregor Maricki plem. Sremoslav,
c. in kr. general-major kot varuh nedoletnih dedičev.

Privatni uradnik

spreten in za vsako stroko poraben, zmožen slovenskega, nemškega, hrvatskega, italijanskega in francoskega jezika, želi premeniti sedanjo svojo službo. Dotičnik šel bi najraje v Trst ali pa na Reko. — Eventuelne ponudbe naj se blagohotno pošljejo pod šifro „M. 1861.“ uprav-ništvu „Slovenskega Naroda“. (83—1)

Izpraznjeno je

mesto pisarja

(85—1)

pri
generalnem zastopu banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Ulemci. Spisal Sevnican. — Silvestrov otročiček. Kaliforn-ska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uni-čeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-0)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

J. Föderla

slastičarna in kolačarska pekarna.

Vsak dan sveži **pustni krofi**, vsak četrtek sveža **špehovka**.

Zajedno naznanjam svojim p. n. pre-jemnikom najuljudneje, da je zvršena po-trebna poprava peči in da od ponedeljka 18. t. m. zanaprej pečem zopet svoj kruh.

Kruh na vago, kilo po 20 kr., 17 kr. in 14 kr.

Grahamkruh je svež ob ponedeljkih in četrtkih.

(49—2)

S spoštovanjem

J. Föderl.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(21—8)